

de Vuurbloem

verschillend-zijn waarderen
preventie en geweldloze hantering van conflicten

www.devuurbloem.be

--

info@devuurbloem.be

Generaal Lemanlaan 126, 8310 Brugge

Nieuwsbrief nummer 20, juni 2017

Inhoud:

- **Wegwijzers en getuigenissen in de opvoeding: Uit de barsten groeiden pareltjes...**
- **Onze rubriek 'Appels en citroenen'**
- **De Vuurbloem op audiëntie bij Koning Filip en Koningin Mathilde**
- **Solden en beurzen bij de Vuurbloem**
- **Agenda najaar 2017**

Wegwijzers en getuigenissen in de opvoeding: Uit de barsten groeiden pareltjes...

Fien

Twee jaar was ze toen ik haar leerde kennen als een tener, temperamentvol huppelmeisje, razendsnel in het verkennen van haar wereld waardoor ze vaak vliegensvlug ontsnapte aan onze aandacht. Heel vaak bevond ze zich in een eigen wereld van fantasie, met luidop praten in zichzelf. Ze was en is nog steeds avontuurlijk, houdt van aarde en modder, van bomen en dieren, van rennen en ravotten...

Haar gezondheid was zwak, haar eetlust beperkt, haar wilskracht groot.

Haar ogen dansten en keken in een wereld die de onze niet was. Ze knuffelde stevig als ze er zelf voor koos.

Ze was anders, buitengewoon anders en oh zo ontzettend lief.

Samen met haar papa veroverde ze mijn hart en ook dat van mijn dochter Ruth, een dapper meisje van zeven.

We namen onze tijd, de kinderen groeiden mee in de relatie. We wilden het 'goed' doen, ons afstemmen op elkaar en de kinderen, en geleidelijk de weg gaan van een nieuw leven samen, als gezin. De weekends en een deel van de vakanties brachten we samen door. Zeven jaar later vormden we een nieuw samengesteld gezin.

Ik zat vol goede moed met prachtige ideeën over opvoeden, een hart waaruit de liefde stroomde en toch... het lukte niet met Fien...

Zolang ik me afstemde op wat zij wou, was alles ok. Zodra ik iets wou bepalen, lukte dit niet. Hoe graag ik haar ook zag, mijn opvoedings-'methode', die al jaren werkte, kreeg barsten.

Fien – zo puur en oprecht – gaf tal van signalen dat ze niet akkoord ging. De ruimte die ze kreeg én de grenzen, vooral daar kon ze niet mee om. Ze schopte, riep, en af en toe wou ze me 'in stukken hakken'... Ik probeerde met luisteren en praten op haar niveau, met omhelzen en omarmen, met belonen en straffen, met stickertjes plakken, uiteindelijk ook met negeren van haar gedrag... Niets dat echt 'werkte'.

Ik voelde me onzeker, hield niet van de strijd die er vaak was, was bang om haar te verwennen of te streng te zijn...

Gelukkig bij dit alles bleef ik haar graag zien en kon ik samen met haar papa wel plaatsnemen dat deze nieuwe gezinssituatie

voor Fien heel moeilijk was.
Hoe kon dit echter anders en beter?

In een tijdschrift zag ik de aankondiging van een reeks: '**Geweldloos opvoeden: van Meerdere-mindere naar Evenwaardigheid**'.
Ik schreef me in.

Daar kreeg ik inzicht in mijn moeilijkheden bij het opvoeden vanuit de **Meerdere-mindere methode** waar ik tot dan toe mee vertrouwd was:

- Ik handelde vanuit mijn 'weten' wat 'goed' was voor Fien, waardoor ik me als **Meerdere** opstelde en Fien zich de **mindere** voelde. Fien liet zich niet doen en op haar beurt stelde ze zich als Meerdere op (door te verwijten, weg te lopen e.a.), waardoor ik me de mindere voelde. Zo ging dit door met af en toe een moment van **escalatie** tot gevolg.
- Er was de **keten**: waarom Fien soms zonder aanleiding heel boos kon zijn vanuit het opkroppen van haar gevoelens in een ervaring elders waar ze zich de mindere gevoeld had.
- Ik werd er ook bewust hoe ik mijn eigen frustraties al die tijd **opkropte** waardoor ik in de veilige omgeving van de cursus mijn tranen eindelijk de vrije loop gaf.

Zo kwamen we tot het **alternatief voor Meerder-mindere**, de methode van **Evenwaardigheid**:

Ik oefende in het '**anders' omgaan** met de emoties en gevoelens bij Fien, met **acceptatie** zonder schuld of schaamte, door erbij aanwezig te blijven, liefdevol, zonder analyseren, zonder oordeel, zonder advies of kritiek, wél met aandacht, begrip en aanmoediging.

De **tegengestelde gevoelens** werden verwoord waardoor Fien **erkenning** voelde: bv "...oh ik zie dat je niet akkoord bent? Nu ben je heel boos hé? Je wou zo graag nog even..."

Verwachtingen werden losgelaten. De kleine stapjes werden aangemoedigd.

Ik kreeg terug vertrouwen en Fien haar zelfvertrouwen kon geleidelijk groeien. Ook Ruth en wij als ouders hadden er baat bij voor onszelf en met elkaar.

Ik ontdekte er hoe om te gaan met tegengestelde noden:

Ik vulde niet langer zelf in wat 'goed' was voor Fien vanuit mijn ideeën en overtuigingen. We deden dit samen: met de **funderingslijsten: Ik wil .../ ik wil niet ...** polsten we naar elkaars noden, en zo oefenden we om vanuit de tegengestelde behoeften tot een mogelijkheid/strategie te komen waar we ons allebei konden in vinden. Fien kwam hierdoor al heel snel zelf met creatieve ideeën/voorstellen waar ik niet eens aan gedacht zou hebben.

Ik kreeg er handvaten om me te richten op de kleine stapjes van 'kunnen' i.p.v. 'niet kunnen' én om consequent te zijn:

Zo bv. was het aankleden 's morgens een hele opdracht voor Fien. Ik was geneigd om haar constant aan te porren om voort te doen, of ik kleepte haar vaak zelf aan om tijdig klaar te zijn voor school.

Op een dag zorgde ik voor ruimschoots de tijd en gaf aan dat ik het belangrijk vond dat ze tijdig op school aankwam, waarbij Fien zei dat ze haar kleren toch ook verder in de auto kon aantrekken. Wat dan ook gebeurd én gelukt is (wel wat onhandig), wat er voor zorgde dat Fien de volgende keer wél tijdig klaar was.

Angst maakte plaats voor vertrouwen.

De nieuwe methode 'werkte', al viel ik vaak terug in de oude gekende M-m-patronen. Maandelijks kon ik gelukkig terecht in het **Praatforum van De Vuurbloem** waar we met elkaars situaties aan de slag gingen en weer verder konden. Angst maakte plaats voor vertrouwen en dankzij het Praatforum ondersteunden we elkaar om deze nieuwe methode te integreren.

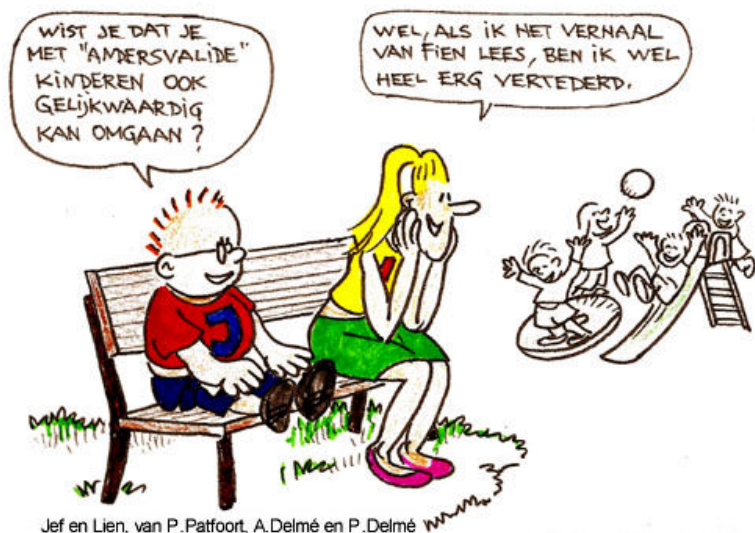
Dit is slechts een 'pluksel' van de pareltjes die groeiden uit 'de barsten' van mijn opvoedingsmethode.

Intussen is Fien een gelukkige, vrij zelfredzame vrouw van 34 jaar met een sterk zelfvertrouwen. Ze woont sinds kort alleen met ondersteuning van verschillende instanties. Ze doet vrijwilligerswerk en volgt diverse ateliers in een centrum voor volwassen 'andersvaliden'.

Ik ben de gelukkige plusmoeke voor Fien en moekje van twee adoptiekleinkinderen bij dochter Ruth. Dankbaar om de rijkdom van deze 'hobbelige' weg waar struikelblokken stapstenen werden en waar **Evenwaardigheid** intussen een belangrijk **fundament** is in ons gezin en relaties.

Bedankt Vuurbloem, bedankt Pat en allen die op een of andere manier bijgedragen hebben en nog steeds bijdragen in deze manier van leven en zijn.

Marie-Jeanne 2017

Onze rubriek 'Appels en citroenen'

'Appels en citroenen' is een vaste rubriek in de Nieuwsbrief van De Vuurbloem.

Tijdens een korte periode worden elementen geplukt uit de media en eventueel voorzien van een beperkte verduidelijking. Ze worden zonder oordeel of interpretatie naast elkaar gezet. De 'werkelijkheidswaarde' ervan wordt niet gecontroleerd. Evenmin wil de keuze van de 'uittreksels' een politiek label of een links/rechts/centrum-etiket krijgen. Wel wil ik/De Vuurbloem jou uitnodigen om ze te laten bezinken, om vast te stellen welke gedachten ze bij jou doen opkomen, om te voelen welke emoties ze creëren. Eventueel kan je een stille wens formuleren die een bijdrage kan zijn aan Evenwaardigheid tussen mensen.

Uitzonderlijk is er ook een eigen ervaring aan toegevoegd.

Je kan je gedachten, emoties, wensen in een mailtje zenden aan info@devuurbloem.be.

Wat De Vuurbloem ermee aanvangt, staat nog niet vast. We zien wel. Ook daarrond is elke suggestie welkom: cocreatie?

Aan tafel op een familiefeestje. Wit-zwart.

Ook al probeer ik tafelgesprekken te richten naar fietsen, mode, iets van cultuur of ... zelfs naar auto's en bouwen en verbouwen ... - over politiek, daar wil ik niet meer aan mee doen - ondanks alle afleidingsmaneuvers, elke keer wordt onderwijs een gespreksthema. Ik ben immers grijs geworden in onderwijs en heb er al 65 jaar ervaring mee. Van 3 tot 68. Nichten en neven, tantes en nonkels, ze hebben allen kinderen en die gingen ooit naar school of gaan er nog, nu aan de andere kant. En die andere kant wordt steeds meer in de verf gezet.

Zij, leerkrachten, van kleuter tot een eeuwigheid later, zij moeten bepalen wat kan en niet kan. Zij bepalen de grenzen. Leerlingen moeten zich houden aan de grenzen. En, in vergelijking met 'onze tijd' liggen die grenzen al heel veel verder uit elkaar. Wit en zwart, verder uit elkaar. Evident dat de grenzen ook dé grenzen zijn.

Mijn tafeloverbuur is in bloedvorm: *"Mijn zoon staat in het secundair onderwijs, in de eerste jaren. Daar ligt het begin, de goede start. Daar begint de vorming van studenten. Wie zich niet aan de regels houdt, moet eruit. Mijn zoon is consequent en daarin hard. 't Is wit of 't is zwart. Geen gepalaver. Opvoeden voor later."*

Van mij wordt verwacht dat ik dit standpunt onvoorwaardelijk bijtreed.

Ik neem als intermezzo de wijnfles om bij mijn overbuur wat bij te schenken. Hij bedankt vriendelijk. Dan maar met plat water geprobeerd. Het mag ietsje meer bruisen. Wat tijd gekocht.

"En, als iemand er uit moet, waar gaat die dan naartoe?"

Oei, blijkbaar een onverwachte, zelfs nutteloze vraag.

"Er zijn toch organisaties genoeg voor dergelijke gasten."

"Bedoel je dan Buso-onderwijs?"

Hij beseft plots dat de dochter van tante-aan-mijn-rechterkant leerkracht was in een Buso-school. Haar linkeroor opent zich als een antenne gericht op de gezochte zender.

"Toch wel een stevige ingesteldheid van uw zoon, dat heldere wit-zwart-denken. Voor een leerlingbegeleider of een schooldirecteur kan dit de aanzet zijn om samen met uw zoon mee aan het werk te gaan. Eventueel met de ouders en de leerling?"

"Ja, liefst om de zaken duidelijk te stellen. Leerlingen krijgen veel te veel gelijk van hun ouders. Vroeger kreeg ik nog een straf bij van mijn ouders. Nu is de leerkracht de pineut."

Ja, dergelijke gesprekken scheppen wel wat spanning. Iedereen rond de tafel heeft een deel van het probleem. De principiële leerkracht, de directeur die toch vooral zijn leerkracht wil steunen, de ouders die door de school mee als oorzaak van de problemen worden aangezien, de 'onmogelijke' leerling zelf, meestal woordenloos.

"De uiteenliggende standpunten wit-zwart kunnen misschien ook schitterende uitgangspunten zijn: er ligt een grote ruimte tussen. Ruimte voor een open gesprek. Toch wel een bijzondere uitdaging voor leerkrachten?"

"Dat komt er immers bij, bij al de rest."

"Heeft uw zoon het in de vingers om samen met directeur en zorgleerkracht en ouders en leerling te evolueren van 'samen deel uitmaken van het probleem' naar 'samen deel uitmaken van de oplossing'? Als je leerling en ouders zo ver kan brengen, dan heb je toch groot werk gedaan. En de uitkomst ervan staat niet in de boekjes. Ze kan elke keer anders zijn. Ik vermoed dat dit ook wel motivering kan geven. Leerkrachtmotivering."

"Neem je nog wat wijn of bruisend water?"

Omdat het over mensen gaat. Onze maatschappij met mogelijkheden ... die elkaar kunnen vinden?

Column DS20170503
GUY TEGENBOS
De afpakcultuur

Afpakken is in de mode tegenwoordig. Voor tal van problemen lijkt het dé oplossing, zeker als je naar een aantal partijen en een deel van de publieke opinie luistert.

... Neem het recente verhaal van de twee Henegouwse 'vriendinnen' die met pensioen gingen. De ene na een loopbaan van veertig jaar werken, vooral als zelfstandige, de andere na meer dan dertig jaar werkloosheid (DS 28 april).

... De oplossing die daarvoor circuleert, luidt: 'afpakken'. Een deel van het pensioen afpakken van degene die werkloos is geweest. ...

Maar met dat afpakken is het probleem niet opgelost. Het pensioen van de werkloze is niet bijzonder hoog. Het probleem is eigenlijk dat het pensioen van de vriendin die lange jaren gewerkt heeft, te laag is. Schandelijk laag zelfs.

... Ons land geeft magere pensioenen aan alle werknemers. Aan de lage ambtenaren, zeker aan de zelfstandigen en heel zeker aan mensen met een gemengde loopbaan (als werknemer en zelfstandige). Aan dat probleem wordt helaas veel minder krachtig gewerkt dan aan het afpakken.

... Afpakken wordt ook voorgesteld als oplossing voor het spectaculair stijgend aantal langdurig zieken in dit land. De regering besliste (na hevige interne discussies) dat wie langdurig ziek is en blijkt te aarzelen om het werk te hervatten, een deel van zijn uitkering verliest.

... Maar waarom treedt de regering niet even krachtig op tegen de werkgevers die niet bereid zijn die mensen werk te geven? De kmo's – bijna alle bedrijven dus – hoeven er niet aan mee te werken.

Waarom treedt ze niet even krachtig op tegen het deel van de medische wereld – artsen, inbegrepen sommige ziekenfondsartsen – dat nog altijd niet durft langdurig zieken te leren dat werken nog wel kan en in veel gevallen zelfs beter en gezonder is dan niet werken? Waarom is men dan niet even vlijtig in het aanpassen van de regels om het inkomen van wie lang ziek is geweest te beschermen als hij hervalt na werkhervatting?

... Jongeren die jaren na hun studies nog altijd niet gewerkt hebben, verloren hun uitkering. Werklozen die na lange jaren nog geen werk vinden, verloren een deel van hun stempelgeld. Deze regering voegt daar straks wellicht aan toe dat ze ook een

Uit Job@ Mijn Loon

Het loon van een chirurg: 20 000 € per maand.

Wat vind je van je inkomen?

Als zelfstandig orthopedisch chirurg met specialisatie in knieprothesen verdien ik gemiddeld zo'n 20.000 euro per maand. Dat is veel, maar in Amerika verdien je voor hetzelfde werk tot tien keer zoveel. Bovendien heeft dit werk zijn risico's: fouten kunnen heel zware gevolgen hebben op vlak van aansprakelijkheid en imago.

Zou je van werk veranderen voor een hoger loon?

Eigenlijk had ik dat tien jaar geleden moeten doen. Als mijn vrouw en kinderen mee zouden willen, zou ik zo naar Amerika trekken. Niet alleen voor het werk overigens. Ik ben gewoon gek op dat land. Maar nu de kinderen studeren, is dat niet zo evident.

Spaar je?

We sparen zowel voor onszelf als voor de kinderen. Dankzij mijn loon kunnen we ruim leven en tegelijk sparen zonder dat we er iets voor moeten inleveren.

Wat is je grootste kost?

Mijn auto's. We hebben er drie en dat kost wat aan verzekeringen.

Bespaar je op iets?

Nee. We voelen de crisis nog niet in onze sector. Een knieprothese is ook niet iets waar je snel op zal besparen.

Waar geef je met plezier geld aan uit?

Ik ben voorzitter van een handbalploeg, een heel plezierige bende van vrienden en kennissen waar ik met

deel van hun later pensioen verliezen.

... Maar het bij dat afpakken houden, is fout. Stoppen na het afpakken, zou kunnen als de arbeidsmarkt goed zou werken, als er geen discriminatie zou zijn, als de harde werkelijkheid niet zou zijn dat er in dit land voor de helft van onze laaggeschoolden gewoon geen werk is. Toch niet zolang men voor hen geen jobs creëert, eventueel via dienstencheques of via de sociale economie.

... Van de lage uitkeringen en pensioenen van langdurig werklozen – overwegend laaggeschoolden – nog wat afpakken, kan verantwoord zijn, maar dan moet er werk zijn voor laaggeschoolden en dat zal er niet komen zonder een speciaal beleid daarvoor.

plezier feestjes en sponsoring voor betaald.

Waar kan je echt geen geld aan geven?

Een zwembad in de tuin zegt me echt niets. Ik zou er dan ook geen geld aan uitgeven.

Stel dat je morgen een fikse loonsopslag krijgt. Wat doe je met het geld?

Investeren in auto's en iets kopen in Californië. Hoewel de immobiliënmarkt er door de crisis in elkaar is gezakt blijft het er erg duur. Toch trekt het aangename klimaat me nog altijd erg aan. (vab)

Etienne Carrette

De Vuurbloem op audientie bij Koning Filip en Koningin Mathilde

Op woensdag 8 maart 2017, Internationale Vrouwendag, ontvingen hunne majesteiten Koning Filip en Koningin Mathilde op het Koninklijk Paleis een groep Vredesvrouwen-laureaten.

Pat Patfoort vertegenwoordigde hierbij de Vuurbloem. Ze bood een aantal boeken van De Vuurbloem aan de Koning en had met hem ook een geanimeerd en gezellig gesprek, zoals op bijgevoegde foto's te zien is.

Solden en beurzen bij de Vuurbloem

Er zijn nu solden bij de Vuurbloem. **Verschillende boeken zijn afgeprijsd:**

- **'Bouwen aan Geweldloosheid'** is aan 3 € i.p.v. 5 €.
- **'Ik wil, jij wilt niet. Geweldloos opvoeden'** aan 5 € i.p.v. 7 €.
- **'Ma komt zondag bij ons sterven. Euthanasie en geweldloosheid'** is gezakt van 29 € naar 20 €.

Neem contact op met ons secretariaat info@devuurbloem.be indien je geïnteresseerd bent om van die solden gebruik te maken.

Er zijn ook nog altijd enkele **beurzen beschikbaar** voor wie graag aan ons traject **'Preventie en geweldloze hantering van conflicten'** wil deelnemen, maar daar omwille van financiële redenen van zou afzien.

Dit traject omvat 5 zaterdagen, startend op 18 november 2017 en eindigend op 10 maart 2018. Het gaat afwisselend door in Antwerpen en Brugge. Ben je hiervoor geïnteresseerd, dan vragen we je ons een motivatiemailtje te sturen, waarin je uitlegt waarom je graag zo'n beurs zou krijgen, en hoeveel je denkt dat je voor het traject zou kunnen betalen. De standaardprijs voor het traject is 490,-€.

Agenda 2017

- Za 07-10-2017 Dag 'Preventie en geweldloze hantering van conflicten in relaties tussen volwassenen', in Brasschaat, 9.30u-17.00u
- Ma 09-10-2017 .
Praatforum in Brugge, 19.30u-22.00u
- Ma 28-10-2017 .
Start tweedaagse verdieping na een traject van De Vuurbloem
- Za 18-11-2017 Start traject 'Preventie en geweldloze hantering van conflicten', afwisselend in Antwerpen en in Brugge
- Ma 11-12-2017 .
Praatforum in Brugge, 19.30u-22.00u

Voor meer informatie: zie www.devuurbloem.be

Wil je eens snuisteren in onze bibliotheek en een boek uitlenen van De Vuurbloem?

Maandelijkse openingsuren van de bibliotheek van De Vuurbloem:				
	week 1	week 2	week 3	week 4
maandag				
dinsdag	1ste dinsdag 17u30-20u30		3de dinsdag 17u30-20u30	
woensdag				
donderdag				
vrijdag				
zaterdag		2de zaterdag 9u-12u		

zondag				4de zondag 13u30-16u30
Of ook nog steeds op afspraak op: 050 / 37 10 17				
Adres: Huyze Brigidrhiannon, Rapaertstraat 39, 8310 Assebroek-Brugge				

In naam van ons hele Vuurbloemteam wens ik je een heerlijke zomer toe!

Pat Patfoort
Voorzitster en trainster

Werkten mee aan deze Nieuwsbrief: Etienne, Jean, Malik, Marie-Jeanne, Marleen, Mayke, Pat, Paul.

Vormgeving: Malik Weyns

De Vuurbloem - www.devuurbloem.be / info@devuurbloem.be

[Uitschrijven](#) / [Gegevens wijzigen](#)
Powered door [YMLP](#)